

Zpráva o vnějším hodnocení Univerzity Karlovy

Úvod.....	1
1. Postup vnějšího hodnocení.....	3
2. Nastavení vnitřního systému zajišťování kvality	4
2.1 Základní východiska systému zajišťování kvality.....	4
2.2 Rada pro vnitřní hodnocení a její fungování jako vrcholného orgánu zajišťování kvality	6
2.3 Role dalších orgánů na úrovni univerzitní, včetně OKVA.....	9
2.4 Procesy zajišťování kvality na úrovni fakult.....	10
2.5 Zapojení studujících do zajišťování kvality	12
3. Implementace vnitřního systému zajišťování kvality.....	13
3.1 Schvalování studijních programů	13
3.2 Hodnocení studijních programů	15
3.3 Průběžný dohled nad kvalitou studijních programů.....	16
4. Závěry.....	18
5. Doporučení	18
Přílohy:.....	21

Úvod

Na základě rozhodnutí Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství (dále jen „NAÚ“) bylo dne 19. ledna 2023 zahájeno vnější hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností Univerzity Karlovy (dále také „UK“ či „univerzita“). Impulsem pro toto vnější hodnocení, jakož i pro předchozí vnější hodnocení vysokých škol s udělenou institucionální akreditací, se stal podnět náměstka ministra

školsství, mládeže a tělovýchovy k provedení vnějšího hodnocení vysokých škol s udělenou institucionální akreditací. Obecným cílem vnějšího hodnocení UK bylo vyhodnocení dosavadních zkušeností s institucionální akreditací jako s novým prvkem systému zajišťování kvality, kterou UK obdržela rozhodnutím o udělení institucionální akreditace, jež NAÚ vydal 21. března 2018 (podrobněji viz příloha č. 1).

Vnější hodnocení se zaměřilo specificky na oblast vnitřního systému zajišťování kvality vzdělávací činnosti, fungování Rady pro vnitřní hodnocení (RVH) a procesu schvalování a průběžného hodnocení studijních programů, jakož i celkového zapojení studujících do těchto procesů a budování kultury kvality jako takové. Konkrétně se hodnotící komise zaměřila na problematiku provázanosti systému vnitřního zajišťování kvality se strategií a koncepcí UK, celkové konzistentnosti a funkčnosti vnitřních předpisů a norem, a adekvátnosti personálního obsazení orgánů vnitřního zajišťování kvality z hlediska odbornosti, kvalifikace, eliminace střetu zájmů a časové kapacity. Dále se také hodnotící komise věnovala kontrolním a evaluačním mechanismům vnitřního systému zajišťování kvality, a to jak z hlediska periodických mechanismů, tak i z hlediska celkové responzivity a schopnosti flexibilně reagovat na vzniklé situace. V neposlední řadě se hodnotící komise zaměřila také na problematiku zapojení studujících do procesů zajišťování kvality a obecných mechanismů pro reflexi studentské perspektivy a její následné inkorporace do výuky a celkového institucionálního nastavení.

Pro provedení vnějšího hodnocení byla v souladu se Statutem NAÚ jmenována dne 28. dubna 2023 tato hodnotící komise:

- prof. PhDr. Vladimíra Dvořáková, CSc. - předsedkyně
- doc. Mgr. Daniela Jobertová, Ph.D. - místopředsedkyně
- prof. Ing. Roman Čermák, Ph.D.
- prof. Ing. Milena Pavlíková, Ph.D.
- doc. Ing. Martin Kocour, Ph.D.
- Ing. Ondřej Havelka
- prof. MUDr. Julie Dobrovolná, Ph.D.
- prof. RNDr. Zuzana Bílková, Ph.D.
- Mgr. Natálie Antalová
- doc. PhDr. Jiří Němec, Ph.D.
- prof. PhDr. Milan Pol, CSc.
- Ing. Mgr. Jan Pokorný
- doc. Mgr. Marek Otisk, Ph.D.
- doc. Mgr. Anna Pumprová, Ph.D.
- prof. PhDr. Mgr. Tomáš Knoz, Ph.D.
- Mgr. Michal Nguyen

V průběhu vnějšího hodnocení proběhla tato setkání zástupců hodnotící komise a NAÚ se zástupci UK:

- 15. května 2023, úvodní jednání za účasti vedení hodnotící komise a zástupců NAÚ s rektorkou UK a jejími spolupracovníky
- 16. října 2023, návštěva hodnotící komise na místě se zástupci univerzitní úrovně UK
- 31. října 2023, návštěva hodnotící komise na místě se zástupci fakultní úrovně UK, 1. část
- 1. listopadu 2023, návštěva hodnotící komise na místě se zástupci fakultní úrovně UK, 2. část

Hodnotící komise se při své činnosti opírala zejména o následující podklady:

- základní strategické, koncepční a hodnotící materiály UK
- klíčové vnitřní předpisy UK
- veřejně dostupné zdroje, zejména webové stránky UK *cuni.cz*

- sebehodnotící zpráva UK vypracovaná podle zadané osnovy
- přehledy vnitřně schválených studijních programů poskytnuté UK
- kompletní schvalovací dokumentace, dokumentace vedené k případným nápravným opatřením a dokumentace k proběhlému vnitřnímu hodnocení vzdělávací činnosti u vybraného vzorku studijních programů
- údaje v informačním systému UK k vybraným studijním programům
- výsledky studentských evaluací výuky u vybraných studijních programů
- obhájené kvalifikační práce ve vybraných studijních programech
- metodické materiály RVH a materiály vzniklé v rámci činnosti RVH
- zápis z jednání s vedením UK 16. října 2023 (autorizovaný zástupci UK)
- zápisy z jednání v rámci návštěv na místě 31. října 2023 a 1. listopadu 2023 vzniklé v rámci činnosti hodnotící komise
- doplňující podklady vyžádané v návaznosti na provedení návštěv na místě
- výstupy mezinárodního externího hodnocení UK od EUA (Institutional Evaluation Programme European University Association)

1. Postup vnějšího hodnocení

Pro činnost hodnotící komise byly vyžádány dne 20. dubna 2023 základní strategické, koncepční a hodnotící materiály UK a její klíčové vnitřní předpisy. Po jmenování hodnotící komise se její předsedkyně a místopředsedkyně spolu s předsedou a místopředsedou NAÚ setkali s rektorkou a prorektorem pro koncepci a kvalitu vzdělávání UK k vyjasnění průběhu a povahy vnějšího hodnocení.

Hodnotící komise připravila ve spolupráci s NAÚ „Rámcovou osnovu pro zpracování sebehodnotící zprávy pro vnější hodnocení činnosti Univerzity Karlovy“ a zaslala rektorce UK žádost o zpracování sebehodnotící zprávy do 25. srpna 2023 v souladu s čl. 2 odst. b) *Metodické pomůcky NAÚ pro vnější hodnocení vysokých škol pro účely vnějšího hodnocení kvality*.

Zároveň si hodnotící komise vyžádala poskytnutí kompletní schvalovací dokumentace, dokumentace vedené k případným nápravným opatřením a dokumentace k proběhlému vnitřnímu hodnocení vzdělávací činnosti u vybraného vzorku studijních programů (podrobněji viz příloha č. 2) uskutečňovaných UK na základě oprávnění vyplývajících z institucionální akreditace (dále také „vybrané studijní programy“). Vybraný vzorek ve svém celku zahrnoval všechny typy a profily studijních programů, všechny formy studia, jazyky uskutečňování český a anglický. Vzorek studijních programů byl vybrán reprezentativně napříč fakultami UK a oborovým zaměřením oblastí vzdělávání pokrýval všechny čtyři panely Rady pro vnitřní hodnocení (RVH) UK: přírodovědný, lékařský, společenskovední a humanitní.

Nad rámec vyžádané dokumentace si hodnotící komise nechala poskytnout přístup k údajům v informačním systému UK, k výsledkům studentských evaluací výuky a k obhájeným kvalifikačním pracím ve vybraných studijních programech.

Dne 16. října 2023 proběhla návštěva hodnotící komise na rektorátu UK, kde jednala s vedením UK a zástupci univerzitních orgánů působících v oblasti zajišťování a hodnocení kvality, konkrétně s RVH a odborem kvality vzdělávací činnosti a akreditací (OKVA). Samostatně proběhlo jednání se studenty, kteří jsou členy RVH. Ve dnech 31. října a 1. listopadu 2023 vykonala hodnotící komise návštěvy na úrovni fakult, přičemž první návštěva se soustředila na fakulty humanitního a společenskovedního

charakteru a druhá na fakulty lékařské a přírodovědné. Během těchto návštěv na místě se setkala s vedením, zástupci akademických senátů (AS) a vědeckých rad (VR) všech fakult a dále s garanty, klíčovými vyučujícími a studujícími vybraných studijních programů.

V souvislosti s vyhodnocováním doručených podkladů a s návštěvami na místě hodnotící komise žádala dle potřeby o další dílčí doplnění předložených podkladů a informací. UK zpřístupnila nebo dodala veškeré materiály potřebné pro zpracování hodnocení, o které byla v průběhu vnějšího hodnocení požádána. Rovněž poskytovala kvalitní součinnost při organizaci a zajištění průběhu návštěv hodnotící komise na místě.

Hodnotící komise při tvorbě zprávy o vnějším hodnocení brala v potaz celkový vývoj a posun, kterým od prvotního udělení institucionální akreditace až do současnosti Univerzita Karlova prošla. Hodnotící komise si je vědoma skutečnosti, že zejména první období po udělení institucionální akreditace bylo velmi hektické; bylo nutné v krátké době nově schválit všechny probíhající studijní programy (obory), zároveň se teprve nastavovala rozhodovací praxe a uváděly v život vnitřní rozhodovací mechanismy. Analogicky tomu hodnotící komise vnímá celkovou dynamičnost a proměnlivost vnitřního systému zajišťování kvality, kterou zohlednila při interpretaci výpovědí respondentů z návštěv na místě, jakož i při interpretaci veškerých podkladů předložených Univerzitou Karlovou.

2. Nastavení vnitřního systému zajišťování kvality

Hodnotící komise měla za cíl zhodnotit celkový vnitřní systém zajišťování kvality v rámci institucionální akreditace, přičemž se soustředila na legislativní, resp. institucionální nastavení, účelnost, funkčnost a transparentnost procesů, vymezení rolí a postavení jednotlivých orgánů a organizačních jednotek zejména v procesech schvalování studijních programů a jejich průběžného hodnocení. Komise konkrétně sledovala, jak se v procesech schvalování a hodnocení studijních programů promítají související vnitřní předpisy, analyzovala funkčnost a administrativní náročnost těchto předpisů. Zjišťovala transparentnost procesů, jejich předvídatelnost a smysluplnost, včetně chápání jejich významu v širší akademické komunitě na úrovni fakult (vedení, akademický senát, garanti atd.) i na univerzitní úrovni. Komise rovněž posuzovala institucionální zakotvení a vzájemnou komunikaci jak na horizontální, tak na vertikální úrovni (a to v obou směrech). Sledovala i obsahovou stránku schvalování a hodnocení studijních programů s důrazem na nastavování standardů kvality a v neposlední řadě rovněž to, zda se v hodnotících procesech a ve vnitřním nastavení a upřesňování systému promítají i strategické cíle univerzity, případně jednotlivých fakult.

2.1 Základní východiska systému zajišťování kvality

Univerzita Karlova má kvalitně zpracovaný Strategický záměr pro roky 2021-2025, který určuje hlavní směry vývoje univerzity a cíle, jichž chce dosáhnout. Na něj navazují Plány realizace strategického plánu pro každý rok, které dávají prostor pro návazné naplňování strategického záměru s důrazem na jasné formulování priorit v daném roce, a to při zohlednění výsledků předchozího roku. Oblast kvality vzdělávání představuje klíčovou část této strategie a fakticky se promítá do takřka všech oblastí, jež tato strategie zahrnuje. Z hlediska přímého zajišťování kvality se strategie ve vzdělávání opírá o nástroje,

kteře byly přijaty již v roce 2017 ve formě Pravidel systému zajišťování a vnitřního hodnocení kvality, jejichž principy se odkazují k evropským přístupům vycházejícím zejména ze *Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG)*.

Pravidla systému zajišťování a vnitřního hodnocení kvality jsou na jedné straně velmi obsáhlá, s různou rovinou obecnosti a konkrétnosti v jednotlivých člancích, na straně druhé se zdá, jak bude rozvedeno dále v této zprávě, že ne všechna pravidla a požadavky jsou v praxi realizována. Otázkou může být i to, zda některá pravidla nepřinášejí spíše jen zvýšenou administrativní zátěž, aniž by měla výrazný efekt na zajišťování kvality. Jako příklad je možné uvést **čl. 9 Strategický záměr, výroční, bilanční a hodnotící zprávy univerzity**, kde mezi strategickými dokumenty systému zajišťování a vnitřního hodnocení kvality univerzity je 6 různých typů zpráv (vypracování řady z nich ovšem vyplývá ze zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, jiných ze Statutu univerzity, jiné závisí na rozhodnutí vedení) a dále dokumenty zpracovávané fakultami:

- a. strategický záměr univerzity a každoroční plán jeho realizace,
- b. bilanční zpráva o plnění plánu realizace strategického záměru,
- c. výroční zpráva o činnosti a výroční zpráva o hospodaření univerzity,
- d. vlastní hodnotící zpráva univerzity,
- e. zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností (dále jen „zpráva o vnitřním hodnocení“),
- f. sebehodnotící zpráva popisující a hodnotící naplnění jednotlivých požadavků vyplývajících ze standardů pro institucionální akreditaci,
- g. obdobné dokumenty zpracované fakultami či dalšími součástmi univerzity.

Celý systém zůstává dosti nepřehledný, ne vždy jsou jasné vzájemné vazby a propojení různých zpráv a strategického záměru, účelnost těchto zpráv a zejména následné promítnutí do praxe zajišťování kvality. Z rozhovorů na místě na úrovni fakult bylo zřejmé, že mnohdy garanti, zástupci senátu či vedení mají jen velmi sporadické povědomí o těchto dokumentech a fakticky s nimi nepracují.

Mezi nejdůležitější dokumenty, které univerzita zpracovává, patří „Zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi související činnosti Univerzity Karlovy“, na jejíž text z roku 2017 navazují každoroční dodatky. Tyto dodatky jsou kvalitně zpracovávány, dokládají schopnost sebereflexe a promítání zkušeností do systému nastavení kvality; ve zprávě jsou hodnoceny i pilotní projekty ověřování kvality, což dokládá schopnost analyzovat a reflektovat zpětnou vazbu.

Univerzita Karlova předpokládala, že v roce 2024 využije zkušenosti z institucionální akreditace k úpravě a upřesnění vnitřních předpisů a norem a také k analýze naplňování ukazatelů strategického záměru. Lze doporučit, aby upřesnění vnitřních předpisů a norem zohlednilo výsledky hodnocení NAÚ a změny v připravované novele zákona o vysokých školách a proběhlo nejpozději do konce roku 2026 tak, aby se výsledky těchto změn mohly promítnout do nové žádosti o institucionální akreditaci UK.

Univerzita má jasně stanovený postup schvalování studijních programů v Akreditačním řádu, kde jsou popsány jednotlivé kroky a orgány, které se k vnitřnímu schválení nových studijních programů vyjadřují, projednávají je či schvalují, a to jak pro studijní programy v oblastech, v nichž Univerzita Karlova získala institucionální akreditaci, tak pro studijní programy v oblastech, kde o akreditaci rozhoduje Národní akreditační úřad. Zpracován je také Řád rady pro vnitřní hodnocení.

2.2 Rada pro vnitřní hodnocení a její fungování jako vrcholného orgánu zajišťování kvality

Rada pro vnitřní hodnocení (dále RVH) je nejvýznamnějším univerzitním orgánem hodnocení a nastavování standardů kvality. Jako taková má v gesci jak schvalování záměru studijních programů, tj. posouzení prvotního návrhu studijního programu a jeho souladu s celkovou strategií univerzity, tak udělení finálního oprávnění uskutečňovat studijní program; provádí i průběžnou evaluaci studijních programů, projednává kontrolní zprávy a zásadní změny při uskutečňování schválených studijních programů. Přestože výše zmíněné aktivity jsou zjevně klíčové a akademická veřejnost je s nimi obeznámena, nelze podceňovat další role RVH, které souvisejí přímo s nastavováním systému zajišťování kvality. Těm je věnována menší pozornost a není o nich v širší akademické obci hlubší povědomí. Jde o metodické materiály, aplikaci pravidel pro hodnocení kvality v různých oblastech vzdělávání, předkládání návrhů a vytváření stanovisek k podnětům na rozvoj systému vnitřního zajišťování kvality (viz Řád RVH).

Vzhledem k velikosti a množství oblastí vzdělávání na Univerzitě Karlově se nastavení, složení a počet členů RVH (30) jeví jako zcela adekvátní; za velmi vhodný lze považovat i systém odborných panelů, který je vytvářen po větších oborových klastrech. Existují 4 panely odpovídající oblastem vzdělávání a vědním oborům: přírodovědný, lékařský, společenskovědní a humanitní. To umožňuje zohledňovat při zajišťování a hodnocení kvality příbuznost oblastí vzdělávání, přičemž to nebrání ani posuzování a podpoře rozvoje mezioborových či mezioblastních vzdělávacích aktivit.

Systém jmenování členů RVH a činnost RVH jsou upraveny Statutem UK (čl. 9), předsedou RVH je rektor, místopředsedu jmenuje rektor; musí jím být profesor či docent, jenž je členem akademické obce UK. Předseda akademického senátu je členem RVH z titulu své funkce. Další členy jmenuje rektor, přičemž třetinu členů na základě návrhu VR univerzity a třetinu členů na návrh AS univerzity. Je zcela neslučitelná funkce děkana s funkcí člena RVH. V RVH musí být minimálně 4 externisté, kteří nejsou členy akademické obce UK, a 4 studenti. Při jmenování člena RVH rektorem je zároveň určen panel, v němž daný člen působí. Předsedu panelu, na návrh panelu, jmenuje RVH.

Hodnotící komise narazila na několik problémů či nejasností týkajících se nastavení a konkrétní činnosti RVH.

- Systém panelů ve svém nastavení kromě výhod představuje jistá rizika: ukazuje se, že různé panely jsou velmi různě vytiženy (společenskovědní versus lékařský), v rámci panelů se ustavuje v některých aspektech podobná, ale v jiných velmi odlišná praxe (např. způsoby zpracovávání posudků zpravodajů, zapojování studentů do zpracovávání posudků atd.). Není nijak upravena věková struktura členů RVH; bylo by vhodné dbát na to, aby byla zachována jistá míra mezigenerační pestrosti, resp. kariérní struktury. Je potřeba zajistit přenos zkušeností i k další generaci akademiků, současné složení RVH UK, respektive panelů v některých ohledech toto nemusí zcela umožňovat.
- Neslučitelnost funkce děkana a člena RVH je důležitá jako prevence přímého promítnutí mezifakultních „konkurenčních konfliktů“ či vytváření účelových fakultních koalic při jednání RVH. Skutečnost, že proděkaní mohou být členy RVH, ale přesto ponechává určitý prostor pro nadstandardní vlivy. Je nutné zdůraznit, že RVH není ukotvena jako orgán fungující na zastupitelském principu, tj. člen RVH není v postavení zástupce konkrétní fakulty; naopak, má jít o osobnost, která jedná v zájmu zajišťování kvality celé univerzity. Řád RVH (čl. 2, odst. 6)

upravuje potencionální střet zájmů, tak, že člen rady se neúčastní rozhodování rady, pokud by byl ve střetu zájmů, tj. například pokud ho pojí pracovně právní vztah k součásti, o níž se rozhoduje (Řád RVH, čl. 2, odst. 6). I když je dodržováno pravidlo, že dotyčný člen nehlasuje, podle zápisů z RVH se diskuse účastní. Z rozhovoru se členy panelů vyplynulo, že pokud je členem panelu člen fakulty, jíž se problém týká, doplňuje a dovysvětluje některé informace nad rámec akreditačního spisu. To ovšem zakládá nerovný přístup vůči fakultám, které takového zástupce v RVH nemají, a přispívá to k tomu, že akademická obec do určité míry mylně chápe RVH jako složenou ze „zástupců“ fakult a nerovné „zastoupení“ fakult vnímá jako diskriminační. Určitým řešením by mohlo být ustanovení, že při schvalování nových studijních programů, případně při projednávání dalších závažných otázek týkajících se konkrétních studijních programů, by byl na jednání RVH zván garant studijního programu či proděkan příslušné fakulty.

- Podle Řádu RVH by panely měly vést záznamy o posuzování záležitostí a připravovat návrhy usnesení rady včetně jejich odůvodnění. V případě, že je zřízena pracovní skupina, výsledkem její činnosti by mělo být rovněž písemné stanovisko. Písemná dokumentace projednávání záležitosti na úrovni panelu ale nebývá k dispozici, stanovisko zpravodaje (člena panelu), jež by se mělo opírat o projednávání na panelu, mnohdy jen reprodukuje formální ověření základních parametrů žádosti ze strany administrativního aparátu (OKVA). Zároveň ale komise konstatuje, že v některých případech při hodnocení zpravodajem vznikají podrobnější písemná hodnocení kvality navržených studijních programů. Jedná se zřejmě spíše o výjimku než pravidlo, avšak hodnoticí komise považuje tyto podrobnější hodnoticí zprávy za dobrou praxi, která přispívá k rozvoji kvality prostřednictvím uvedení konkrétních dokladů o kvalitě navrženého studijního programu. Může z nich vycházet následná hodnoticí zpráva nebo obsáhlejší odůvodnění usnesení RVH, o kterých je pak vhodné komunikovat jednak s předkladateli studijního programu, jednak s akademickou obcí jako celkem, čímž je nepřímo určována kvalita i v budoucnu předkládaných návrhů SP.
- Není zcela jasná role externistů. V každém panelu je zastoupen jeden externista, který není akademickým pracovníkem UK, tj. v celé RVH jsou členy celkem 4 externisté, působící zcela mimo Univerzitu Karlovu. To lze považovat z hlediska třicetičlenného tělesa RVH za dostatečné zastoupení, zákon o vysokých školách zapojení externistů jako členů RVH nevyžaduje. Problém ale komise vnímá z hlediska zapojování externistů do procesu posuzování žádostí o akreditaci studijních programů či hodnocení jejich kvality. Zde by významnou roli měli hrát konzultanti, přičemž o jejich zapojení hodnoticí komise nezískala žádné informace. Seznam konzultantů je k dispozici, ale skutečných externistů (mimo univerzitu) v něm figuruje velmi málo. UK v rámci konzultantů považuje za externistu i interního zaměstnance UK pocházejícího z jiné fakulty, než je projednáván studijní program. Vzhledem k množství studijních programů je pochopitelné, že zapojování externích konzultantů by byla nesmírně náročná záležitost, a proto by se dalo očekávat, že důraz na získání externího pohledu na studijní programy bude kladen v rámci kroků před jejich posuzováním v panelu RVH. V této fázi na úrovni fakult může být externí pohled zdrojem podnětů, příkladů dobré praxe, může upozornit na trendy vývoje v určitém oboru. Zjednodušeně řečeno, současná podoba zapojení externistů v rámci schvalovacích a hodnoticích procesů nesporně napomáhá udržovat objektivitu hodnocení a hlídání kvality na univerzitní úrovni, kde jde o celkový náhled na vzdělávací činnost univerzity a na související problematiky s obecnějším přesahem, ale je málo podnětná na úrovni konkrétních studijních programů a jejich specifických problémů. S ohledem na výrazně centralizované pojetí vnitřního zajišťování kvality by se dalo předpokládat, že

univerzita bude v procesech schvalování a evaluace studijních programů využívat externí hlas mnohem intenzivněji právě na fakultní rovině, a že bude jasné, jaký přínos v systému zajišťování kvality tento hlas má. Při současném nastavení systému je externí pohled na zajišťování kvality jako takové přinášeno čtyřmi externími členy RVH (v každém panelu působí jeden) a dále prostřednictvím evaluace provedené jednou za několik let EUA (European University Association). Skutečnost, že UK z vlastního rozhodnutí podstupuje toto náročné hodnocení, je třeba ocenit jako snahu vyhledávat vnější reflexi jejího fungování. Ve vztahu k zajišťování kvality vzdělávací činnosti má však tato evaluace omezený přínos, jelikož se zaměřuje primárně na strategické řízení a management změny.

- Řád RVH (čl. 4) upravuje možnosti či povinnost vzniku pracovní skupiny ze členů RVH i konzultantů. Ze zápisů RVH v období 2017–2023 je patrné, že pracovní skupiny vznikly např. k problematice doktorských studijních programů, ke studentské evaluaci, k internacionalizaci, k předmětům v cizích jazycích (informace ze setkání s vedením UK). Není však jasné, jakým způsobem svou činnost vykonávaly, kdo byli jejich členové, a zejména jaké konkrétně byly výstupy jejich činnosti (v materiálech dodaných hodnotící komisi poskytnuty nebyly, lze se však domnívat, že představovaly podklady k příslušným bodům, jež byly projednávány na zasedání RVH).
- Principy předvídatelnosti a transparentnosti rozhodování na úrovni RVH se postupně za 6 let jejího fungování vyvíjely. Zápis RVH v období 2016–2023 svědčí o posunu v konkrétnosti jak u záznamů diskusí, tak u formulací usnesení zejména ke studijním programům, tzn. od velmi stručných až neexistujících zdůvodnění ke zdůvodněním jasnějším a sdělnějším. Posun je zřetelný zejména v případě vracení spisů fakultám či vnitřního neschválení studijních programů; v usneseních je sice stručně, zároveň však konkrétně sdělen důvod pro rozhodnutí. To samé lze konstatovat o nápravných opatřeních, která v zápisech nacházíme spíše ve druhé polovině období, tedy poté, co byly požadavky na kontrolní zprávy zadány a děkani/děkanky fakult začali v příslušných lhůtách, na základě podkladů garantů studijních programů, předkládat.
- Při setkáních na místě na otázku, zda byla rozhodnutí RVH pro guaranty studijních programů transparentní a předvídatelná, zaznívaly jak pozitivní, tak negativní odpovědi, přičemž roli hrál zejména termín schvalování studijních programů; praxi z let 2017 a 2018 si guaranti vybavují velmi matně, praxi z let 2020–2023 již mnohem konkrétněji. Je tedy možné konstatovat, že transparentnost a předvídatelnost rozhodování RVH se zvyšuje, byť zejména při negativních stanoviscích přetrvává u zástupců fakult subjektivní dojem „nepřízně“ ze strany RVH. Zároveň se zdá, že fakulty některá svá práva zatím nenaplnily (např. právo děkana/děkanky odvolat se proti rozhodnutí RVH k rektorce), a výše zmíněný dojem může být důsledkem zatím ne zcela ukotveného porozumění celému systému jako něčemu jinému než jen administrativní zátěži bez přidané hodnoty. Bylo by vhodné, aby rozhodnutí RVH obsahovalo i poučení, že je možné se vůči němu odvolat (obdobně jako u správních řízení).
- Zápis RVH obsahuje informace o hlavních milnících ve vývoji systému zajišťování kvality jako takového (zavádění vnitřních hodnocení, nastavování parametrů doktorských programů atd.), případně o vývoji aplikací, metodik a šablon pro účely akreditační a hodnotící agendy. Je však škoda, že nejsou veřejně ani akademické obci k dispozici žádné zprávy o výstupech z každoročních koncepčních (většinou výjezdních) zasedání RVH. Role RVH při utváření a naplňování vzdělávací vize UK tak vůbec není zřetelná, nejsou známa témata, která se na těchto zasedáních řeší, a není ani patrný vývoj „postoje“ RVH jako celku i v souvislosti s uvědomováním a kultivováním vlastní role v rámci univerzity. Přitom tato role je z hlediska

rozvoje systému zajišťování kvality klíčová. Zjednodušeně řečeno, zatímco schvalování a evaluace studijních programů má funkci zejména kontrolní a vytváří dohled nad aplikací základních standardů, možnost reagovat na podněty z různých oblastí vzdělávání a rozvoj systému vnitřního zajišťování kvality má šanci posouvat úroveň kvality stále výše. Právě těmto rolím, poté, co se podařilo zvládnout poměrně hektické první období schvalování studijních programů a jejich evaluací, by měla být věnována větší pozornost. K tomu je nutné vytvářet mechanismus, jak získávat podněty z fakult (od garantů, studentů, vedení fakult) či podněty vztahující se k vývoji v určitých oblastech vzdělávání.

2.3 Role dalších orgánů na úrovni univerzitní, včetně OKVA

Z hlediska dalších univerzitních orgánů (kromě RVH viz výše), které se podílejí na hodnocení kvality, můžeme rozlišit mezi orgány, jejichž role je zakotvena v základních vnitřních předpisech, a organizačními jednotkami, které vznikly jako administrativní a metodická podpora a jako nástroj komunikace mezi rektorátem a fakultami.

Akademický senát UK (AS) do procesu schvalování nových studijních programů a hodnocení jejich kvality přímo nevstupuje, hraje ale důležitou roli při návrhu jedné třetiny členů RVH; předseda akademického senátu je také členem RVH. Dále AS schvaluje základní univerzitní dokumenty týkající se otázek zajišťování kvality, jmenovitě Pravidla systému zajišťování a vnitřního hodnocení kvality UK, Akreditační řád a Řád rady pro vnitřní hodnocení. Schvaluje také Strategický záměr a každoroční Plán realizace strategického záměru; stejně tak AS schvaluje Zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi související činnosti Univerzity Karlovy, respektive její každoroční dodatky.

Obdobně ani **Vědecká rada UK** nevstupuje do procesu schvalování a hodnocení konkrétních studijních programů přímo. Předsedkyně vědecké rady, rektorka, je zároveň předsedkyní RVH. Vědecká rada projednává Strategický záměr a Plány realizace strategického záměru a také Zprávu o vnitřním hodnocení kvality i její každoroční dodatky. Svou rolí má i **Správní rada univerzity**, jež schvaluje Strategický záměr a každoroční Plány realizace strategického záměru a projednává Zprávu o vnitřním hodnocení kvality a každoroční dodatky. Specifickou roli v akreditačním procesu hraje **rozšířené kolegium rektorky**, kde v případě přípravy studijního programu, který nebyl dosud akreditován, o tomto úmyslu fakulty, resp. jejího děkana, rektorka informuje děkany ostatních fakult a spolu s jejich případnými vyjádřeními předloží ke schválení Radě pro vnitřní hodnocení (Akreditační řád čl. 22, odst. 2).

Za agendu akreditací a hodnocení na úrovni vedení odpovídá **prorektor pro koncepci a kvalitu vzdělávání**. Hlavní organizační jednotkou je rektorátní **Odbor kvality vzdělávací činnosti a akreditací (OKVA)**, který poskytuje potřebnou administrativní a metodickou podporu jak pro fakulty, tak pro RVH. Tento odbor významně sjednocuje akreditační a hodnotící praxi z hlediska dodržování základních standardů a postupů, a to zajišťováním metodické, případně i právní podpory (zejména u programů typu joint degree či double degree). Přípravuje také podklady pro další hodnotitele (zpravodaje, panely RVH a RVH), jejichž součástí je základní formální ověření toho, zda studijní program naplňuje vyžadované standardy. Díky rozvoji informačních systémů univerzity se podařilo vytvořit velmi kvalitní a přístupné datové zázemí, jehož prostřednictvím jsou poskytovány všem dotčeným aktérům (včetně garantů studijních programů) informace, které umožňují analýzy a rozhodování na základě širokého portfolia poskytovaných údajů. Hodnocení činnosti OKVA ze stran

ostatních aktérů vstupujících do procesu je velmi pozitivní. OKVA hraje pozitivní roli i v komunikaci směrem k fakultám, zejména prostřednictvím flexibilně nastavené spolupráce a komunikace s fakultními koordinátory.

Zároveň ale hodnotící komise zjistila, že kvalitní administrativní verifikace standardů je ve velké míře přebíráno zpravodaji či RVH bez další přidané hodnoty, tj. bez vlastního hlubšího posouzení, jež by hodnotilo studijní program i z hlediska obsahu, celkového pojetí a kompatibility jednotlivých částí, odborné stránky jeho zabezpečení, či dokonce z hlediska naplňování základních ukazatelů strategického záměru. Častou absencí podkladů pro rozhodování RVH, které by obsahovaly věcné odborné zhodnocení příslušných standardů nad rámec ověření základních formálních požadavků, považuje komise za významný problém. Negativně to ovlivňuje jednak plnění role RVH v nastavování a kultivování pravidel či požadavků u jednotlivých oblastí vzdělávání, jednak transparentnost a důvěryhodnost celého procesu uvnitř akademické obce.

2.4 Procesy zajišťování kvality na úrovni fakult

Na Univerzitě Karlově působí 17 fakult s poměrně velkou vnitřní autonomií a tradicí, které se výrazně liší. Hodnotící komise přistupovala k procesům zajišťování kvality na úrovni fakult s vědomím této různorodosti a přínosů i překážek, které s sebou heterogenita součástí UK nese.

Univerzitní dokumentace vztahující se k zajišťování kvality v zásadě neobsahuje ustanovení, kterými by některé kompetence byly explicitně ukotveny na fakultách, či na fakulty přeneseny (např. v oblasti vnitřního hodnocení). Ve vztahu ke schvalování studijních programů představují klíčové formální podklady zápisy z jednání akademických senátů fakult, vědeckých rad fakult a dopisy děkanů, s nimiž akreditační spisy standardně odcházejí do posuzovacího procesu mimo fakultu. Další informace byly tedy získány v rámci návštěv na místě.

Zákonem dané postupy, tedy projednávání akreditačního spisu na fakultní úrovni akademickým senátem a jeho schvalování vědeckou radou, jsou dodržovány. Detail či hloubku projednávání však nelze posoudit, neboť zápisy z jednání vesměs obsahují primárně informace o hlasování a usnesení. Obsahem studijního programu se zpravidla zabývají studijní komise senátů, jsou-li zřízeny. Minimálně na některých fakultách jde o poradní či pracovní orgány děkanů a zároveň senátů, sestávající jak z členů senátu, tak z dalších členů mimo senát zapojených na dobrovolné bázi. Činnost těchto komisí lze považovat za příklady dobré praxe, zejména proto, že umožňují zapojit širší okruh členů akademické obce (včetně studentů) do posuzování studijních programů a vést hlubší diskusi o obsahu studijních programů na úrovni fakult.

Fakulty dále mají další “platformy”, do kterých se otázky kvality promítají: jde například o tzv. sekční vědecké rady, proděkany pro akreditace; v otázce evaluací fungují například studentští ambasadoři, studentské oborové rady, koordinační rady u doktorských studijních programů atd. V mnoha případech se podle komise jedná o přínosnou praxi, která by měla být na univerzitní úrovni sledována, podporována a kultivována, případně šířena i na další fakulty.

Pozice fakultních koordinátorů kvality vznikly v druhé fázi existence systému; jejich fungování se ukázalo být klíčovým pozitivním prvkem systému na fakultách i nástrojem komunikace mezi univerzitní úrovní a úrovní fakulty, a to v oblasti administrativní a metodické podpory. Vedle předsedů panelů RVH, kteří – jak zaznělo na schůzkách – v případě potřeby *ad hoc* komunikují přímo s fakultami, fakultní koordinátoři jsou na fakultách stálým a průběžným “záchytným bodem” v agendě vnitřních

procesů zajišťování kvality; svědčí o tom jak rozhovory s OKVA, tak rozhovory se zástupci fakult. Postavení fakulturních koordinátorů v procesech zajišťování kvality ale není nijak ukotveno a v řadě parametrů se liší podle potřeb fakult. Bylo by vhodné metodickou a administrativní podporu ukotvit v systému, zejména z hlediska zpětné vazby směrem od rektorátu k fakultám a od fakult k rektorátu; v tomto smyslu je žádoucí přesněji stanovit i základní náplň práce.

Z rozhovorů na schůzkách vyplynulo, že zpětná vazba od RVH po projednání vnitřního schválení či hodnocení kvality studijního programu není vnímána jako dostatečná, byť formálně je zajištěna. Po schválení studijního programu RVH dostává garant a fakulturní koordinátor informaci o schválení, nicméně tato informace neposkytuje z pohledu fakult mnoho vodítek, jak byly jednotlivé aspekty daného programu vyhodnoceny a na co je třeba se při jeho rozvoji zaměřovat. V případě hodnocení dostává děkan kompletní návrh zprávy s možností se během měsíce k ní vyjádřit; garant má při hodnocení po celou dobu možnost sledovat proces elektronicky a případně se vyjádřit k dílčím výsledkům. Výsledky z jednání RVH se fakticky nedostávají před fakulturní orgány, které se podílejí na zajišťování kvality projednáním či schvalováním v počátečním procesu vnitřního schvalování studijních programů. Mezi členy fakulturních orgánů, s nimiž komise vedla rozhovory, byl přítom zřetelný zájem o agendu zajišťování kvality studijních programů a o to, aby daný orgán získával zpětnou vazbu a hlouběji pochopil případná kritická stanoviska. To je ovšem především záležitostí jednotlivých fakult, zda tato témata zařadí na jednání svých orgánů, případně iniciují diskusi ke konkrétním otázkám.

Hodnoticí komise se nesešla s příklady sdílení zkušeností v oblasti zajišťování kvality mezi fakultami. Nesporně probíhá vertikální komunikace ze strany rektorky a prorektorů s odpovídajícími skupinami děkanů či proděkanů, kdy agenda je z hlediska řízení přirozeně vedena zejména shora dolů, méně často jde o podněty z fakult. Chybí ale komunikace na horizontální úrovni, např. mezi koordinátory kvality, neboť právě na těchto platformách lze při stále ještě náběhové fázi celého systému sdílet velmi konkrétní příklady dobré praxe a navzájem se upozorňovat na problematické aspekty agendy. Hodnoticí komise při rozhovorech se zástupci fakult identifikovala prvky vnitřního systému, které by mohly být přínosem pro další fakulty – např. hospitace jako nástroj pro rozvoj akademických pracovníků, činnost studentských ambasadorů, funkční studijní komise či vhodně vymezená role fakulturního koordinátora. V tomto ohledu by bylo vhodné podporovat interakci mezi fakultami a vytvářet prostor pro přenos těchto zkušeností.

Samostatnou otázkou je pak přinášení podnětů „zdola“ (od studentů, vyučujících, garantů studijních programů, AS, VR či děkanů) na RVH. Tyto podněty se mohou týkat jak systému zajišťování kvality jako takového a jeho nastavení, tak konkrétních problematik spojených s uskutečňováním studijních programů, které přesahují možnosti řešení v rámci jednoho programu či pracoviště. Hodnoticí komise dospěla k závěru, že mechanismus pro předávání těchto podnětů či dokonce jejich vyhledávání ze strany RVH není (ani neformálně) nastaven, byť na fakultách existuje poptávka po tom, aby určité problémy byly na univerzitní úrovni řešeny.

Další otázkou, která ovšem není jen záležitostí Univerzity Karlovy, ale má obecnější platnost, je nastavení vztahů a pravomocí děkanů, vedoucích kateder a garantů studijních programů, které nejsou často na úrovni fakult jasně vymezeny. Promítá se to v první řadě do otázek zajišťování kvality, typicky ve vztahu ke kompetencím v oblasti personálního zabezpečení. Pozitivní je celkové směřování vývoje v této problematice na UK, kdy se dá říci, že úloha a odpovědnost garantů za studijní program spíše roste.

2.5 Zapojení studujících do zajišťování kvality

Sebehodnotící zpráva UK hovoří na straně 14 v souvislosti s kulturou kvality o vysokém počtu studentských zástupců v orgánech univerzitních i fakultních. V rámci RVH jsou ze 30 členů rady 4 studenti, což lze hodnotit jako poměrně vysoké zastoupení. V Řádu RVH, čl. 2, odst. 4, se hovoří o tom, že členem RVH je student, který během studia dosahoval dobrých výsledků: toto kritérium je velmi diskutabilní z hlediska předpokladů pro kvalitní výkon činnosti člena RVH. Hodnotící komise navíc vnímá kriticky souběh funkcí, tedy situace, kdy jedna osoba působí v jednom orgánu jako zástupce studentů a v jiném orgánu jako zástupce akademických pracovníků.

Z diskusí napříč různými skupinami respondentů vyplývá, že studentům v rámci RVH není přisouzena proaktivní role, resp. není jim určena specifická problematika, kterou by se měli zabývat a při níž by mohli uplatnit studentský hlas. Jejich zapojení v panelech je různé: zejména v počátečním období byli v některých panelech vzhledem k vysokému počtu posuzovaných akreditačních spisů studenti pověřováni zpracováním posudků, v jiných jim naopak tato činnost – jak zaznělo v diskusi – není svěřována vůbec. Není možné posoudit, zda a jak se studentští členové RVH, resp. panelů, zapojují do hodnocení studijních programů. Dle Pravidel má být ke každému vnitřnímu hodnocení zřízena pracovní skupina, a lze předpokládat, že jejím členem by měl (či mohl) být vždy student. Pracovní skupiny však dle dostupných informací k vnitřnímu hodnocení doposud zřizovány nebyly, studentský hlas byl tedy zohledňován pouze “zdola”, tzn. přes evaluace, případně přes reflexi studentské zpětné vazby ze strany garanta studijního programu v rámci Vlastní hodnotící zprávy studijního programu.

Celý proces hodnocení prochází v současné době proměnou. Hodnocení studijních programů proběhlo pilotně v roce 2022, získané zkušenosti se dle informací od univerzity promítnou do vnitřních předpisů při jejich úpravě. Vznik pracovní skupiny pro každý studijní program je zřejmě považován za neuvěřitelný; princip pracovních skupin s širším zastoupením studentů (a rovněž externistů) lze však zvážit pro paralelní hodnocení studijních programů, které jsou si oborově blízké (tento režim hodnocení již existuje a zjevně se osvědčuje). Na základě zkušeností nyní hodnocení probíhá prostřednictvím interaktivního webového formuláře, otázkou ale stále zůstává, v jaké podobě je a bude i při využití tohoto elektronického mechanismu reálně zajišťován studentský hlas (a taktéž hlas externích odborníků či zástupců praxe).

Sběru zpětné vazby od studentů k výuce se Univerzita Karlova věnuje systematicky, z centrální úrovně formou elektronického šetření, jehož výsledky jsou zveřejňovány akademické obci. Efektivnost tohoto systému je samozřejmě dána i velikostí studijních programů (u malých studijních programů se tento způsob neosvědčuje), a lze konstatovat spíše nízkou návratnost dotazníků. Tu je ovšem nutné považovat za běžný či častý problém u jakéhokoliv plošného šetření, objevuje se i na mnoha jiných školách, a v tomto ohledu nelze ze strany UK konstatovat nedostatek zájmu či snahy výtěžnost šetření zvýšit. Lze navrhnout jisté úpravy procesů, např. neuzavírání dotazníků na konci semestru, když ve zkouškovém období může ještě probíhat bloková výuka; stejně tak lze na tomto místě, čistě pro inspiraci, navrhnout rozšíření dotazníku na některé nové specifické oblasti, například dodržování sylabů předmětů, práci se studijními oporami atd. Současné nastavení otázek neumožňuje hlubší vhled do problematiky fungování studijního programu, např. nelze vyčíst, zda existovaly studijní opory a zda byly účelné, zda se atestace zakládala na kompetencích, které měly být získány během výuky daného předmětu. Bylo by vhodné upravit časové období přístupnosti ankety až do konce zkouškového období.

Některá setkání při návštěvě hodnotící komise však indikovala určitou nedůvěru studujících v systém evaluací výuky a jeho anonymitu. Tyto aspekty by bylo vhodné lépe komunikovat směrem ke studujícím a hledat alternativní mechanismy získávání jejich otevřené zpětné vazby v případech, kdy běžným

způsobem nelze anonymitu zajistit (např. u velmi malých studijních programů či studijních skupin). Za slabší místo lze považovat také zpětnou informovanost studujících o výsledcích a dopadech evaluací, s čímž by UK také měla intenzivně pracovat.

Z dílčích diskusí se studenty dále vyvstaly konkrétní problémy, z nichž část je možné řešit systémově (viz výše), část komunikací (zejména na úrovni katedry a fakulty), část osvětou (ne všichni studenti jsou si plně vědomi možností, které jsou ukotveny ve Studijním a zkušebním řádu); a některé pravděpodobně zcela systémově řešit nejde, resp. je nutné řešit je individuálně se studijním oddělením na úrovni fakult.

Z rozhovorů se zástupci studentů vyplynulo, že vnímají jako určitý problém nedostatečnou nabídku předmětů v cizím jazyce na některých fakultách a faktickou nutnost prodlužovat studium při studijních výjezdech do zahraničí. Hodnotící komise zde považuje za nutné důrazně připomenout prioritu internacionalizace uvedenou ve strategii jak celé UK, tak i na úrovních fakult, tedy především v podobě podpory zahraničních mobilit studentů a vstřícnosti fakult při uznávání předmětů absolvovaných v zahraničí. V rámci standardů pro akreditace je uvedeno, že VŠ má mít pravidla pro integraci mobilit do studijních programů; tato oblast by měla být řešena na systémové úrovni, ze strany RVH by proto měl být vyvíjen tlak na inkorporaci zahraničních mobilit do standardního studia.

Dalším tématem, které je akcentováno ve strategických dokumentech UK, je nastavování rovných podmínek a přístupu pro studenty se specifickými potřebami. Hodnotící komise se setkala s příklady dobře nastavené podpory a nabídky služeb pro tyto studenty, ale i s kritickými výhradami studentů (například upozorňovali na přístupové bariéry uvnitř některých budov či na ne vždy dostatečně flexibilní přizpůsobování studijních požadavků různým typům identifikovaných specifických potřeb). Problematika opatření k vytváření vhodných podmínek pro studenty se specifickými potřebami není předmětem posuzování v rámci schvalování ani v rámci hodnocení studijních programů a není tedy zřejmé, zda se k ní v procesech vnitřního zajišťování kvality jakkoli přihlíží.

3. Implementace vnitřního systému zajišťování kvality

3.1 Schvalování studijních programů

Proces schvalování studijních programů v rámci institucionální akreditace je určen Akreditačním řádem UK, čl. 10-20, a podle něj vytvořenou praxí. Proces má několik fází, přičemž do schvalování vstupuje řada orgánů na úrovni fakulty i univerzity. První fází je tzv. úmysl předložit návrh nového studijního programu, který děkan předkládá rektorovi. Ten o něm informuje děkany ostatních fakult, kteří se mohou k danému návrhu vyjádřit; toto vyjádření je poskytnuto RVH. V období těsně po získání institucionální akreditace, kdy velké množství studijních programů procházelo formálně novým vnitřním schválením (byť šlo o přeměnu původních studijních oborů), mnohdy tento postup nebyl dodržován; nyní je již formalizován, tedy každoročně jsou k určitému datu shromážděny podněty ze všech fakult ohledně záležitostí spojených se studijními programy k projednání RVH v následujícím roce. Jedná se o kompletní přehled včetně změn ve stávajících studijních programech, opětovného schválení i návrhů zcela nových studijních programů. Údaje o výhledu těchto žádostí shromažďuje OKVA na základě podkladů od fakult a do rozšířeného kolegia rektorky je předkládá prorektor pro koncepci a kvalitu vzdělávání. Děje se tak zřejmě nad rámec požadavků Akreditačního řádu, který v čl. 22 Záměr předložit

žádost o akreditaci studijního programu, odst. 2, zakotvuje povinnost projednat záměr s děkany jen u studijních programů, které na fakultě dosud nebyly uskutečňovány, a spolu s jejich případnými připomínkami předložit ke schválení RVH. To má svůj význam, pokud chce univerzita posílit synergii v oblasti vzdělávání a snížit duplicitu mezi studijními programy.

Než děkan (případně děkani) podá oficiální návrh studijního programu (nyní již obdobně pro prvotní i opětovné schválení) rektorovi k předložení na RVH, musí být projednán akademickým senátem fakulty a schválen vědeckou radou fakulty. RVH prostřednictvím rektora může vrátit žádost k přepracování, pokud neobsahuje všechny náležitosti či vykazuje významné závady. Pokud je požadováno významné přepracování, musí být návrh studijního programu znovu projednán, respektive schválen odpovídajícími fakultními orgány. RVH rozhoduje o udělení oprávnění uskutečňovat daný studijní program, může také oprávnění neudělit. Takovéto rozhodnutí musí zdůvodnit a proti jeho rozhodnutí je možné se odvolat k rektorovi.

Z diskusí se zástupci schvalujících orgánů napříč fakultami vyplynulo, že nebývá specifikována oblast, na kterou se má jeden či druhý orgán při projednávání akreditačního spisu zaměřit. Aniž by hodnotící komise popírala právo jednotlivých orgánů posuzovat veškeré aspekty akreditačního spisu, bylo by vhodné, aby se úžeji vymezila témata, k nimž by se jednotlivé orgány měly při projednávání či schvalování jednoznačně vyjádřit; ta by se následně měla odrazit v zápisech z jednání a být poskytnuta RVH. Z hlediska postavení a agendy akademického senátu a vědecké rady fakulty by logicky vyplývalo, že akademický senát fakulty by se měl především vyjadřovat například k náročnosti navrhovaného (nového) studijního programu z hlediska zdrojů, k jeho vazbě na strategický záměr fakulty či univerzity, k perspektivě z hlediska udržitelnosti či určité společenské/fakultní potřebnosti, k prostorovému vybavení, k synergickým efektům v rámci fakulty či možnosti spolupráce s jinými fakultami. Vědecká rada fakulty by se naopak měla primárně zabývat tvůrčí činností související s projednávaným studijním programem, včetně činnosti klíčových akademických pracovníků. Zápisy z jednání bývají ale velmi stručné. Z fakultní úrovně nejsou tyto zápisy RVH předkládány (projednání příslušnými fakultními orgány, které vyžadují vnitřní předpisy, deklaruje děkan ve svém průvodním dopise k návrhu studijního programu) a RVH tak s nimi nepracuje.

Hodnotící komise sledovala procesy vnitřního schvalování vybraných studijních programů, přičemž konstatovala, že zejména v prvním období po získání institucionální akreditace není vždy možné dohledat informace o konkrétním postupu. To lze pochopit vzhledem k hektičnosti a náročnosti celého procesu v jeho počátcích. Postupem doby se situace zlepšovala, rozhodně prospěla i formální administrativní a metodická podpora ze strany OKVA. Komise také konstatovala, že proces vnitřního schvalování studijních programů je ve většině případů zaměřen na kontrolu naplnění základních kritérií, které pro hodnotitele RVH připravuje OKVA, a ze samotného hodnocení kvality studijního programu nejsou vyhotovovány takové výstupy, které by bylo možné považovat za formativní zpětnou vazbu realizátorům studijních programů. OKVA jistě dokáže zkontrolovat, zda je např. uvedena publikační činnost vyučujících a zejména garantů studijních předmětů základních teoretických a dalších předmětů profilujícího základu, ale jen obtížně může konstatovat, jak dalece je tato publikační činnost relevantní ve vztahu ke studijnímu programu či konkrétnímu předmětu. I když lze předpokládat, že zejména na panelech probíhá hlubší diskuse k některým studijním programům, k děkanům a garantům se tyto diskuse většinou nedostávají. Bylo by vhodné více využívat možnost účasti garantů či děkanů přímo na jednáních panelů, v případě vážnějších problémů pak přímo na zasedání RVH. O transparentnosti posuzovacích procesů uvnitř RVH je podrobněji pojednáno v bodě 2.3.

Hodnotící komise identifikovala i určitou snahu usměrňovat tvorbu studijních programů z univerzitní úrovně, a to konkrétně v případě integrace doktorských studijních programů. Obecně ji lze považovat

za pozitivní trend a v mnoha případech skutečně vede k posílení kvality a synergií uvnitř univerzity. Hodnotící komise ale také zaznamenala, že tento proces je v některých případech spíše direktivně nařízen a málo odráží skutečnou potřebu fakult či je nedostatečně s fakultami projednáván.

3.2 Hodnocení studijních programů

Legislativně jsou procesy vnitřního hodnocení studijních programů ukotveny v Pravidlech systému zajišťování a vnitřního hodnocení kvality (dále jen „Pravidla“), čl. 5. Nad rámec tohoto nastavení se v odst. 9 čl. 5 Pravidel konstatuje, že náležitosti organizace a průběhu hodnocení stanoví opatření rektora, které však dle informací zástupců UK zatím nevzniklo. Hodnotící komisi bylo v rámci schůzek sděleno, že se vznikem takového opatření se do budoucna počítá, a to návazně na aktualizaci stávající legislativy a po vyhodnocení dosavadní praxe.

Pravidla při svém vzniku stanovila řadu parametrů vnitřního hodnocení, v mezidobí však proběhly diskuse o metodice a v současnosti je vnitřní hodnocení uskutečňováno poněkud jinak, než jak je popsáno v Pravidlech. Proces lze na základě dostupné dokumentace i informací z jednání vymezit takto:

Garant studijního programu podle předem dané struktury zpracovává sebehodnotící zprávu studijního programu, k níž využívá řadu podkladů generovaných ze systémů univerzity. Ke zprávě u každého bodu připojuje stručné vyjádření přidělený zpravodaj RVH. Ten může v případě potřeby vyzvat garanta k doplnění zprávy, požádat o externí posudek či o pozvání garanta studijního programu či dalšího zástupce fakulty na jednání panelu. Následuje Hodnotící zpráva závěrečného jednání panelu (zápis z jednání není pořizován), obsahující shrnutí slabých a silných stránek studijního programu a výčet doporučení; prostor je ponechán pro závěrečný komentář garanta. Dle Pravidel je po schválení zprávy shrnutí výsledků zveřejněno na internetových stránkách univerzity, jedna rubrika formuláře proto nese explicitně název Shrnutí pro veřejnost.

Hodnocení má podle Pravidel provádět „pracovní skupina sestavená věcně příslušným panelem RVH nejméně jednou v období platnosti jeho akreditace“. O pracovní skupině v Pravidlech stojí následující: „Vlastní hodnotící zpráva je projednána na společném jednání pracovní skupiny rady pro vnitřní hodnocení, garanta hodnoceného studijního programu a alespoň jednoho akademického pracovníka, který se podílí na jeho uskutečňování. Jednání se též může zúčastnit děkan nebo jím pověřený zaměstnanec, předseda akademického senátu fakulty nebo jím pověřený zástupce či zástupce studentů nominovaný akademickým senátem fakulty, která uskutečňuje hodnocený studijní program. Člen pracovní skupiny rady pro vnitřní hodnocení z jednání pořídí zápis.“ V zásadě žádný z těchto aspektů vnitřního hodnocení nelze prokázat či doložit: ani existenci pracovní skupiny, ani standardní projednávání zprávy, ani účast dalšího akademického pracovníka (či dalších zástupců fakulty včetně studenta), ani existenci zápisu. Hodnotící komise má rovněž za to, že shrnutí výsledků hodnocení studijního programu je zveřejňováno na internetových stránkách fakulty pouze formou zápisu z RVH obsahujícím konstatování, že zpráva byla schválena. Projednávání vlastních hodnotících zpráv na RVH se tedy zdá být spíše formálním úkonem.

Dále je nutné upozornit na to, že vnitřní hodnocení se odehrává zcela mimo fakulty, pouze na úrovni RVH, resp. jejích panelů. Právě neprojednáním hodnotící zprávy za účasti minimálně garanta a odborníků, kteří se na uskutečňování studijního programu podíleli, se promeškává velká příležitost k rozvoji kultury kvality, k němuž se UK ve svých strategických i dalších dokumentech hlásí a zavazuje. Zároveň není jasné, co následuje po zhodnocení studijního programu, jak se případně kontroluje

naplnění doporučení apod. Tuto fázi hodnocení UK v současnosti rozpracovává; předpokládá se, že výsledky hodnocení a přijatá opatření budou důležitým zdrojem při projednávání žádosti o opětovné schválení studijních programů. Jen obtížně pak lze sledovat vazbu na účel vnitřního hodnocení kvality, kterým má být dle čl. 1 Pravidel „podpora rozvoje univerzity“, a naplnění ideje hodnocení kvality jako „ověřování, zda a do jaké míry se univerzita daří naplňovat její poslání a cíle, dodržovat standardy, které klade na svou činnost, a jak její činnost tyto cíle a standardy překračuje.“

Konkrétní kroky k zahájení vnitřních hodnocení studijních programů lze nalézt v zápisech z RVH cca od roku 2020. Je zjevné, že UK nejdříve ustavovala schvalovací praxi, a teprve po ní praxi evaluační. Vlastní vnitřní hodnocení byla realizována nejdříve pilotně na vybraných pracovištích, v současnosti již probíhají standardně. Ze vzorku vybraných studijních programů předložených hodnotící komisi zatím pouze dva vnitřním hodnocením prošly; nelze tedy činit širěji platné závěry, nicméně úvahy vycházející z analýzy jak předložené, tak veřejně dostupné dokumentace podporují zjištění formulovaná v předcházejícím odstavci. Při diskusích na místě se nicméně garanti studijních programů shodli, že o povinnosti procházet vnitřním hodnocením vědí – případně jimi již prošli – a jejich metodice rozumějí. Strukturu vlastní sebehodnotící zprávy považují za relevantní, datové sady poskytnuté pro jejich vlastní reflexi za dobře připravené, užitečné a přehledné.

Jako dobrou praxi hodnotící komise označuje rozhodnutí některých panelů paralelně provádět vnitřní hodnocení příbuzných studijních programů. Je tak zajištěno srovnání, a mimo to lze při těchto procesech nalézat shody, překryvy a možnosti spolupráce jak v oblasti kurikula, tak v oblasti související tvůrčí činnosti. Předpokládá to ovšem, aby závěry z těchto hodnocení a diskuse nad nimi probíhaly za účasti garantů, externích posuzovatelů a dalších aktérů zapojených do těchto studijních programů.

Mimo mechanismus vnitřního hodnocení studijních programů se zdá, že UK nemá nastaven systém práce se sledováním dat o fungování jednotlivých studijních programů a neprovádí průběžně jejich vyhodnocování, což by mohlo představovat včasné varování o existenci problémů (neúspěšnost studujících, data z přijímacího řízení atd.) Práce s těmito ukazateli probíhá zřejmě v různé míře pouze na jednotlivých pracovištích.

3.3 Průběžný dohled nad kvalitou studijních programů

Základním dokumentem, který by na úrovni univerzity měl dokladovat průběžný dohled nad kvalitou studijních programů, je Zpráva o vnitřním hodnocení, resp. její každoroční dodatky. Ze zápisů RVH je patrné, že dodatky připravuje zástupce administrativně-metodického oddělení, což je samozřejmě standardní postup. V jednotlivých zprávách a dodatcích lze najít doslovně totožné pasáže mezi jednotlivými ročníky (např. ohledně výsledků absolventských hodnocení), což však působí spíše jako opomenutí. V zásadě jsou tyto dokumenty obsažné, sdělné a konkrétní, a jsou zveřejňovány akademické obci dle zákona.

Pro průběžný dohled nad kvalitou studijních programů má UK k dispozici několik nástrojů. Vedle vnitřního hodnocení v průběhu období, na které byl studijní program schválen, jde zejména o vracení akreditačních spisů k přepracování, kontrolní zprávy, omezení vnitřního oprávnění pro přijímání studentů a úplné odnětí oprávnění uskutečňovat daný studijní program. Ze zápisů RVH je patrné, že RVH všechna (či doposud téměř všechna) tato opatření využívá, a to zejména od druhé poloviny sledovaného období, tedy poté, co proběhla první vlna vnitřního schvalování a nastupují procesy opětovného schvalování, či jsou v mezích předkládány kontrolní zprávy. Jde zároveň o období, kdy

RVH posílila konkrétnost a srozumitelnost svých usnesení; lze tedy konstatovat, že využívání opatření probíhá kvalitně a transparentně.

Přesto zejména v případech, kdy se objevují problémy u studijního programu, tj. vyžaduje se kontrolní zpráva či dokonce jsou nastaveny sankce, lze doporučit jasnější komunikaci vůči garantovi studijního programu, vedoucí/mu katedry, děkanům, případně AS a VR fakult.

Pravidla systému zajišťování a vnitřního hodnocení kvality dále nikterak nezohledňují jeden z aspektů vzdělávací činnosti, který se stal "leitmotivem" mnoha setkání, a to spolupráce s odbornou praxí, zapojení odborníků z praxe do procesů vnitřního schvalování a hodnocení, a taktéž nastavení a evaluace praxí studentů v institucích mimo univerzitu. Jistá opatření nalezneme v Opatření rektora č. 13/2019 ve znění OR 22/2022, kde je přímo uvedeno: "*Fakulta rozvíjí spolupráci s praxí s přihlédnutím k typům, příslušné oblasti nebo oblastem vzdělávání a případným profilům studijních programů. Tím se myslí zejména praktická výuka, zadávání kvalifikačních a rigorózních prací, přiznávání stipendií a zapojování odborníků z praxe do vzdělávacího procesu apod.*"

Hodnoticí komise nenarazila na příklad, kdy se zástupci profesní sféry zapojili do schvalování či hodnocení studijních programů. Z žádného podkladu není patrné, že by toto zapojení probíhalo, a nepřítomnost zástupců profesní sféry potvrdili i účastníci jednání při návštěvě na místě. Absence využití zástupců profesní sféry v celém systému je překvapivá; nepracuje se s nimi totiž ani v případě profesně zaměřených studijních programů. Není přitom nezbytné, aby se podíleli na činnosti RVH jako takové, ale spíše by měli být zapojeni na úrovni jednotlivých pracovišť (např. kateder). Spolupráci s profesní sférou by pak měla RVH zohledňovat, tzn. měla by být zahrnuta do parametrů, které se sledují v procesech zajišťování kvality.

Hodnoticí komise dále konstatuje, že při schvalování žádosti o oprávnění ke studijnímu programu i při hodnocení kvality v průběhu realizace studijního programu je kladen malý důraz na kontrolu kvality odborných praxí: není jasné, jak je zajišťována a garantována odbornost lektorů a péče o studenty v místě praxe, jak probíhá zpětná vazba od studentů na praxe (nad rámec odevzdání závěrečné zprávy z praxe studentem). Formulář pro posouzení studijního programu při udělování oprávnění k jeho realizaci se na kvalitní zabezpečení této části studia sice ptá, hodnoticí komise ovšem nenalezla žádné komentáře k těmto otázkám ani ze strany zpravodaje RVH, ani v usnesení RVH. Komise zaregistrovala případ, kdy studijní program byl schválen, aniž by měl smluvní zabezpečení praxí a nebylo dokumentováno žádné pozdější doložení těchto praxí. Ve formuláři pro hodnocení studijního programu v průběhu realizace není dotaz na průběh a kvalitu praxí či lektorů, pouze možnost (nikoli požadavek) reflektovat zpětnou vazbu od poskytovatelů praxe. Není ověřitelné, zda se studenti mohou v průběhu studia vyjadřovat nebo se již vyjádřili ke kvalitě odborné praxe.

Problematika praxí se objevovala i v rozhovorech se zástupci fakult a studenty, a to kromě jiného ve vztahu k rozsahu kreditové zátěže v souvislosti s praxemi, kdy praxe mají někdy velmi nízké kreditové ohodnocení, které neodpovídá standardům ECTS. Nejvíce omezení co do rozložení kreditové zátěže, ale např. i co do podpory internacionalizace se váže k programům připravujícím absolventy na výkon regulovaného povolání. Do případných jednání s regulátory by měla přímo či nepřímo vstupovat i RVH anebo být o vývoji těchto diskusí alespoň dostatečně informována.

Z návštěvy na místě vyplynuly i další problematické aspekty odborných praxí, zejména práce s reflexí absolvovaných praxí. Komise narazila na případy, kdy neprobíhá cílená reflexe výstupů praxe ve studiu. RVH by se proto měla výše popsaným specifikům odborných praxí více věnovat, a to jak v rámci schvalování studijních programů, tak i v rámci vnitřního hodnocení.

4. Závěry

Obecným cílem vnějšího hodnocení UK bylo vyhodnocení dosavadních zkušeností s institucionální akreditací jako s novým prvkem systému zajišťování kvality, který Univerzita Karlova obdržela před více jak 5 lety. Hodnotící komise, přes upozornění na dílčí problémy, může konstatovat, že Univerzita Karlova přechod na podmínky institucionální akreditace zvládla. UK má ve vztahu k zajištění kvality tvůrčí a vzdělávací činnosti nastaveny vnitřní předpisy, které na sebe logicky navazují a tvoří funkční celek. Tyto předpisy jsou v základní rovině dodržovány. Problémem je velký počet jednotlivých předpisů a množství řešených záležitostí v nich obsažených, což v některých případech komplikuje orientaci v nich a svádí k jejich formálnímu naplňování bez efektivních dopadů na zvyšování kvality. Na fakultní úrovni jsou pak mechanismy kontroly kvality hůře uchopitelné, neboť se často dějí prostřednictvím metodických postupů a zvyklostí, které nemají podobu jasně vymezeného a standardizovaného vnitřního předpisu fakulty. Hodnotící komise se nicméně zaměřovala na centrální nastavení procesů vnitřního zajišťování a hodnocení kvality studijních programů.

Více jak pět let existující institucionální akreditace zároveň vedla k některým inovativním postupům, přinesla řadu příkladů dobré praxe, vytvořila nové administrativně metodické nástroje a organizační jednotky jak na úrovni fakult, tak na univerzitní úrovni. Sama univerzita vnímá nutnost dílčím způsobem upravit současnou legislativu, zakomponovat do ní změny, zejména příklady dobré praxe. Je nutno říci, že v současnosti je již dostatek zkušeností se schvalováním studijních programů a částečně i s hodnocením kvality současných studijních programů, aby se to mohlo pozitivně promítnout do legislativních změn.

Z hlediska zvyšování kvality stojí před univerzitou řada dalších úkolů. Je potřeba zlepšit komunikaci mezi rektorátem a součástmi a zejména je nutné nastavit obousměrné procesy komunikace. Kvalita se odvíjí zejména od konkrétní činnosti fakult. Je proto nutné posilovat kulturu kvality přímo na fakultách, dát prostor pro podněty z prostředí fakult (studentů, garantů studijních programů, akademických senátů a vědeckých rad) a aktivně je vyhledávat. Řadu problémů, jimž fakulty čelí, je možné řešit s pomocí rektorátu, respektive RVH. Před RVH tak stojí úkoly související s její zatím dost podceňovanou rolí, která je definována v Řádu RVH. Jde o metodické materiály, aplikaci pravidel pro hodnocení kvality v různých oblastech vzdělávání, předkládání návrhů a vytváření stanovisek k podnětům na rozvoj systému vnitřního zajišťování kvality. To znamená případně i určité doplnění standardů, respektive formulářů žádostí a hodnotících zpráv, které by zohledňovaly například i společenskou roli univerzit a řadu dalších otázek, k nimž měla hodnotící komise připomínky (kreditová zátěž praxí, internacionalizace, promítnutí cílů strategického záměru univerzity a fakult do studijních plánů apod.).

Hodnotící komise na základě vnějšího hodnocení zároveň formuluje řadu doporučení, která by měla v úsilí o zvyšování kvality na Univerzitě Karlově být nápomocna.

5. Doporučení

- a. Aktualizovat legislativu, zhodnotit více jak pětileté zkušenosti a promítnout je do Pravidel systému zajišťování a vnitřního hodnocení kvality. Zpřehlednit a zjednodušit výstupy, které se dotýkají zajišťování kvality, propojit je (např. bilanční zprávy, výroční zprávy, aktualizace strategického záměru) a ujasnit, jakým způsobem se promítají do praxe zajišťování kvality.

- b. Zvážit postavení a úlohu jednotlivých orgánů a organizačních jednotek. Specifikovat důraz na určitá témata, jimiž by se jednotlivé fakultní orgány (AS, VR) měly přednostně zabývat při projednávání či schvalování studijních programů.
- c. Zajistit jasné a dostupné výstupy z činnosti a jednání panelů RVH tak, aby bylo možné s nimi dále pracovat jak na úrovni RVH, tak na úrovni fakult. Z hlediska rovného přístupu ke všem fakultám zvát při schvalování nových studijních programů či programů, kde se vyskytují problémy, na jednání panelu i garanta daného studijního programu.
- d. Taxativně vymezit střet zájmů, u studentských členů RVH dbát na maximální možné vyloučení souběhu pozic tak, aby pohled studentů byl skutečně specificky studentský a nezatížený dalšími aspekty.
- e. Zpřesnit roli a očekávání od studentských členů RVH, případně vymezit specifickou agendu, o kterou by mohli dlouhodobě pečovat, tzn. iniciovat, přinášet k ní podněty, prezentovat, propagovat a komunikovat.
- f. Výrazněji do systému schvalování a zejména vnitřního hodnocení kvality zapojit externí odborníky (mimo UK), využívat pracovní skupiny (se zapojením externistů a studentů) pro vnitřní hodnocení studijních programů. U externistů by mělo jít především o akademické pracovníky z jiných vysokých škol v ČR i zahraničí, dále o odborníky z praxe, zástupce zaměstnavatelů, oborových organizací atd. Hodnotící komise si je vědoma množství studijních programů a náročnosti takovéto organizace. Je možné zvážit, zda by externí pohled neměl probíhat spíše na úrovni fakult a být sledován ze strany RVH.
- g. Posílit roli RVH v oblasti metodické a koncepční, nastavit mechanismy pro vznášení podnětů ze strany fakult a jejich operativní zohledňování, dále pro efektivnější obousměrnou komunikaci mezi fakultní a rektorátní úrovní, a ideálně též po sdílení dobré praxe a zkušeností mezi jednotlivými fakultami.
- h. Usilovat o větší decentralizaci procesů vnitřního hodnocení studijních programů vedoucí k většímu zapojení fakultních aktérů nad rámec garanta studijního programu. Rozvíjet formalizované i neformalizované mechanismy průběžného sledování a vyhodnocování realizace studijních programů a podporovat převzetí části odpovědnosti za řešení takto zjištěných skutečností fakultami.
- i. Zlepšit obousměrně komunikaci v záležitostech týkajících se procesů zajišťování kvality, a to jak na vertikální úrovni (univerzita, fakulty), tak horizontálně (mezifakultní komunikace). Využívat komunikační kanály ke sdílení příkladů dobré praxe a kultivaci prostředí podporujícího sdílenou kulturu kvality.
- j. Klást důraz na explicitnější práci se strategickým záměrem univerzity i fakult a systematické promítání jeho priorit do parametrů, které RVH standardně a cíleně při schvalování a vnitřních hodnoceních sleduje a vyžaduje, např. v oblasti mobility, odborných předmětů v cizích jazycích a internacionalizace SP, dále v oblasti spolupráce s praxí včetně jejího ukotvení ve studijních plánech a adekvátního kreditového ohodnocení, a v oblasti rozvoje péče o zranitelné studenty a studenty ze specifickými potřebami.

Závěry Rady NAÚ

Rada NAÚ se seznámila s výsledky vnějšího hodnocení Univerzity Karlovy na svém zasedání č. 2/2024 konaném dne 22. února 2024.

Rada NAÚ podle § 83c odst. 2 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, schválila Zprávu o vnějším hodnocení Univerzity Karlovy.

Přílohy:

Příloha č. 1

Institucionální akreditace Univerzity Karlovy

Rozhodnutí o udělení institucionální akreditace UK vydal NAÚ 21. března 2018. NAÚ udělil UK podle § 81b odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách) institucionální akreditaci pro tyto oblasti vzdělávání:

- a) oblast vzdělávání *Biologie, ekologie a životní prostředí* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- b) oblast vzdělávání *Ekonomické obory* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- c) oblast vzdělávání *Farmacie* a v jejím rámci magisterský a doktorský typ studijních programů,
- d) oblast vzdělávání *Filologie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- e) oblast vzdělávání *Filozofie, religionistika a teologie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- f) oblast vzdělávání *Fyzika* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- g) oblast vzdělávání *Historické vědy* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- h) oblast vzdělávání *Chemie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- i) oblast vzdělávání *Informatika* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- j) oblast vzdělávání *Matematika* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- k) oblast vzdělávání *Mediální a komunikační studia* a v jejím rámci bakalářský a magisterský typ studijních programů,
- l) oblast vzdělávání *Neučitelská pedagogika* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- m) oblast vzdělávání *Politické vědy* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,

- n) oblast vzdělávání *Právo* a v jejím rámci magisterský a doktorský typ studijních programů,
- o) oblast vzdělávání *Psychologie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- p) oblast vzdělávání *Sociální práce* a v jejím rámci bakalářský a magisterský typ studijních programů,
- q) oblast vzdělávání *Sociologie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- r) oblast vzdělávání *Tělesná výchova a sport; Kinantropologie* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- s) oblast vzdělávání *Učitelství* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- t) oblast vzdělávání *Vědy o umění a kultuře* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- u) oblast vzdělávání *Vědy o Zemi* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů,
- v) oblast vzdělávání *Všeobecné lékařství a zubní lékařství* a v jejím rámci magisterský a doktorský typ studijních programů,
- w) oblast vzdělávání *Zdravotnické obory* a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů.

Dále dne 29. června 2018 NAÚ vydal rozhodnutí o udělení oprávnění samostatně vytvářet a uskutečňovat studijní programy doktorského typu ve výše uvedených oblastech vzdělávání ve spolupráci s pracovišti Akademie věd České republiky.

Příloha č. 2

Přehled podrobněji zkoumaných studijních programů

Název SP	Fakulta	Typ SP	Profil SP	Jazyk výuky
Jihovýchodoevropská studia	FF	B	Akademický	CZE
Studium humanitní vzdělanosti	FHS	B	Akademický	CZE
Církevní a obecné dějiny	KTF	D		CZE
Edukace a interpretace v oblasti kulturního dědictví	PedF	N	Akademický	CZE
Veřejná správa a spisová služba	FF	B	Profesní	CZE
Učitelství pro 1. stupeň základní školy	PedF	M	Akademický	CZE, CZE
Didaktika chemie	PedF; PřF	D		CZE, ENG
Všeobecné ošetřovatelství	LFHK	B	Profesní	CZE
Bioanalytická laboratorní diagnostika ve zdravotnictví	FaF	N	Profesní	CZE
Biochemie a patobiochemie	1.LF; 2.LF; 3.LF; LFP	D		CZE, ENG
Science	MFF; PřF	B	Akademický	ENG
Chemie a fyzika materiálů	PřF	N	Akademický	CZE
Parasitology and Infection Biology	PřF	N	Akademický	ENG

Legenda:

B – bakalářský studijní program; M – magisterský studijní program; N – navazující magisterský studijní program; D – doktorský studijní program

CZE – jazyk výuky český; ENG – jazyk výuky anglický